

Raspored euharistijskih slavlja i tjedni kalendar(10. XI. – 17. XI. 202.g.)

Pon, 11.	Sv. Martin	
Uto, 12.	Jozafat	
	18.00	Zajednička sv. Misa – GP 1.Peter Etelka – Marija i Franjo
Sri, 13.	Stanislav	
	07.00	Na nakanu – samostan
Čet, 14.	Nikola Tavelić	
	18.00	Zajednička sv. Misa – VZ 1. Duše u čistilištu
Pet, 15.	Albert Veliki	
	18.00	Zajednička sv. Misa – GP
Sub, 16.	Margareta	
	08.00	Na nakanu
Ned, 17.	XXXIII. nedjelja kroz godinu	
	08.30 09.45	vlč. Mirko Valjak ob.Radić Ivan,ob Franjić -VZ
	11.00	Župno Euharistijsko slavlje Željko i Milka Sakal i s. Mirjana Sobota i ob.

ŽUPNE OBAVIJESTI:

1. Sutra, u ponedjeljak se slavi sv. Martin, biskup. Župno je proštenje u Velikoj Trnovitici s misom u 11.
2. Ovih dana je napravljena nova propovijednica u crkvi u Velikim Zdencima. Hvala

svima koji su pomagali i pomažu svojim darovima.

3. Molim Vas da se vodi briga o starima i bolesnima žda ne umiru bez sakramenata.

4. Molitva Milosrdnom Ocu četvrtkom u 15 u samostanu.

5. Pozivam i potičem svu djecu da dolaze na sv. Misu nedjeljom u 11 sati. Poseban poziv upućujem prvočesnicima i krizmanicima. Isto molim kandidate u Velikim Zdencima da dolaze na misu u nedjelju u 9.45.

6. Stigli su kalendari. Možete ih nabaviti u našim župnim crkvama po povoljnim cijenama.

Sretnu i radosnu nedjelju i puno Božjeg blagoslova želi Vam vlč. Večeslav, vlč. Marijo i ss. Milosrdnice!

32. NEDJELJA KROZ GODINU

10. studenoga 2024.

IZDAJU: ŽUPNI UREDI
SV. JOSIPA – GRUBIŠNO
POLJE I SVIH SVETIH – V.
I M. ZDENCI
TEL: 043/ 485 – 261
MOB: 098/ 433 – 921

**Pred Bogom ne odlučuje
veličina dara nego
nesebična ljubav. Ona je
dala sve, kao što je i
Gospodin za nas dao sve.
Stoga je uspjelo ovoj
siromašnoj udovici
pobuditi divljenje kod
Isusa, te i nama postati
uzorom i to za sva
vremena.**

Molitva sv. Nikoli Taveliću

Jeruzalemski mučeniče, sveti Nikola, još u ranoj mladosti nisi se obazirao na bogatstvo i raskoš ovoga svijeta, nego si izabrao život žrtve i siromaštva u Redu svetoga Franje Asiškog. Molim te, isprosi mi od Boga milost da po tvome primjeru uredim svoj život, te strpljivo podnoseći nevolje i križeve života, dođem u kraljevstvo nebesko. Amen.

Biblijska čitanja

Prvo čitanje: (1 Kr 7, 10 - 16)

Čitanje prve Knjige o Kraljevima

Ustade on i krenu u Sarfatu. Kada je stigao do gradskih vrata, neka je udovica onuda skupljala drva; on joj se obrati i reče: "Donesi mi malo vode u vrču da pijem!" Kad je pošla da doneše, on viknu za njom i reče joj: "Donesi mi i malo kruha u ruci!" Ona odgovori: "Živoga mi Jahve, tvoga Boga, ja nemam pećena kruha, nemam do pregršti brašna u čupu i malo ulja u vrču. I evo kupim drva, pa će otici i ono pripremiti sebi i svome sinu da pojedemo i da umremo." Ali joj Ilija reče: "Ništa se ne boj. Idi i uradi kako si rekla; samo najprije umijesi meni kolačić, pa mi donesi; a onda zgotovi za sebe i za svoga sina. Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov:

'U čupu neće brašna nestati ni vrč se s uljem neće isprazniti sve dokle Jahve ne pusti da kiša padne na zemlju.''' Ode ona i učini kako je rekao Ilija; i za mnoge dane imadoše jela, ona, on i njen sin. Brašno se iz čupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je Jahve rekao preko svoga služe Ilike.

Riječ Gospodnja.

Ps. Hvali dušo moja Gospodina!

Drugo čitanje: (Heb 9, 24 - 28)

Čitanje poslanice Hebrejima
Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas. Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao što veliki svećenik svake godine ulazi u Svetinju s tuđom krvljvu; inače bi bilo trebalo da trpi mnogo puta od postanka svijeta. No sada se pojavio, jednom na svršetku vjekova, da grijeh dokine žrtvom svojom. I kao što je ljudima jednom umrijeti, a potom na sud, tako i Krist: jednom se prinese da grijeha mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira na grijeh - ukazati onima koji ga iščekuju sebi na spasenje.

Riječ Gospodnja!

Evanđelje: (Mt 12, 38 - 44)

Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

A on im u pouci svojoj govoraše: "Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke,

još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to oštira osuda!" Potom sjede nasuprot riznicu te promatraše kako narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. Dođe i neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. Tada dozove svoje učenike i reče im: "Doista, kažem vam, ova je sirota udovica ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. Svi su oni zapravo ubacili od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav svoj žitak." Riječ Gospodnja!
Sv. Nikola Tavelić

Nikola je ugledao svjetlo svijeta oko god. 1350. Potekao je od plemenite obitelji šibenskih Tavelića, starohrvatskoga plemena Šubića. U mladosti je bio ponesen idealom sv. Franje pa je stupio u franjevački red. Želja za misionarskim radom dovela ga je god. 1379. u Bosnu, gdje je 12 godina u najvećim poteškoćama bogumilima-paterenima propovijedao pravu kršćansku vjeru te ih mnoštvo vratio u krilo Katoličke crkve. 1391. Nikola Tavelić je s dvojicom svoje subraće franjevaca – fra Adeodatom iz Rutinicija i fra Petrom iz Narbone – kao misionar pošao u Svetu Zemlju. To će ga s dvojicom spomenutih i još s fra Stjepanom iz Kunea dovesti do mučeničke smrti. Mi ćemo sada navesti prikaz toga mučeništva iz apostolskog pisma pape Pavla VI., kojim se podjeljuju svetačke počasti Nikoli Taveliću i njegovim drugovima mučenicima.

"Slavno svjedočanstvo postojanosti dala su četvorica redovnika, kojima se

ponosi ponajprije franjevačka redovnička obitelj, a s njom i čitava Crkva. To su: Nikola Tavelić, rođen u Šibeniku iz plemenite hrvatske obitelji; Deodat iz Ruticinija u Akvitaniji; Petar iz Narbone u Francuskoj; Stjepan iz Cunea u Italiji svećenici Reda manje braće, ljudi divnih vrlina duha, hrabri i postojani u podnošenju-smrtnih muka. Po nauku i primjeru svoga oca i zakonoše svetoga Franje, oni su posvetili život na korist vjernika, a i o tome da druge narode, osobito islamski svijet, privedu kršćanskoj vjeri i bogoštovljtu. Oni su iz različitih zemalja došli u grad Jeruzalem, vodenim velikom pobožnošću prema mjestima Palestine kojima je hodao sam Otkupitelj ljudi. Nije se zatim bez Božje providnosti dogodilo da su se ondje složili ti Božji ljudi da one narode privedu Kristovu nauku, slijedeći primjer svetog Utemeljitelja, koji je radije ljudi krepostima i svetim životom obraćao negoli naukom i riječima učio. Jasno i vjerodostojno svjedočanstvo, napisano od jednog očevica i svjedoka njihova mučeništva, govori da su oni bili ljudi veoma velike pobožnosti, da su provodili veoma krepostan život. Pripovijeda se, osim toga, da su bili potpuno vjerni zakonima i odredbama svoga Reda, sa starješinama najspremnijom voljom sjedinjeni i od njih veoma mnogo cijenjeni. A njihova osobita vjera u Boga i postojanost duha zasjala je u onome času kad su odlučili otvoreno posvjedočiti za Krista, javno propovijedati i tumačiti njegovo Evandelje, u kojemu se nalazi blago istine i put kojim ljudi mogu postići vječno spasenje. Vodenim takvom odlukom, tj. da služe dobru nevjernika, savjetovavši se prije dugo s razboritim i mudrim ljudima, da ne bi počinili nešto što se protivi istini i dužnoj ljubavi prema svakome, podu k najvećoj muslimanskoj, tzv. Omarovoj džamiji, a zatim do stana državnog službenika, pučki rečeno ‘kadije’, koji je vršio vjersku upravu u gradu, da u djelu provedu stvorenu

odluku. Bio je to dan 11. mjeseca studenoga god. 1391. Slavio se blagdan pučkim jezikom nazvan ‘Qurban Bajram’, uz veliko sudjelovanje svijeta. Ušavši u kuću državnoga službenika, sasvim slobodno i smjelo stanu govoriti o uzvišenom i spasonosnom Kristovu nauku, kojem treba potpuno zapostaviti onaj koji je Muhamed uveo. Franjevce je u govoru jačala najbolja nada da će se slušatelji, obasjani Božjim svjetлом, konačno prikloniti štovanju jednoga Boga i njegova Sina, Otkupitelja ljudi. Ujedno ih je vodio neki zanos i žar da za istinitost kršćanske vjere podnesu mučeništvo. I takvo ih očekivanje nije prevarilo. Čuvši napad na svoj zakon, prisutni se silno rasrde na propovjednike Evandelja, osobito kadija, koji je odmah nastupio kao sudac i govorio Božjim ljudima da opozovu što su rekli, štoviše, da odstope od buntovne kršćanske sekte; ako to ne učine, morat će umrijeti. Kad su braća ostala postojana u Kristovoj vjeri, sudac ih je osudio na smrt. Nevjernici odmah divljački navale na njih i stanu ih tući. Tri su dana Kristovi borci trpjeli različite najstrašnije muke. Zatim su odvedeni pred gradanski sud da, navodno, odgovaraju javno za zločinstva. Opet su izjavili da je Krist Sin Božji. Kad je bila izrečena smrtna osuda, mnoštvo, još žeće raspaljeno srdžbom i beskrajnom mržnjom, navalili na njih mačevima, sasijeku ih, bace na lomaču, raznesu, da njihov pepeo kršćani ne bi možda sačuvali i štovali.” Šibenski biskup Antun Josip Fosco, postavši biskupom, pokrenuo je god. 1880 postupak da bi Sveta Stolica dopustila štovati Nikolu Tavelića kao blaženika. Ona je to učinila posebnim dekretom god. 1889. za šibensku biskupiju, a g. 1898. za cijeli franjevački red. Dvije godine kasnije štovanje je odobreno i za Svetu Zemlju. Svecem je proglašen 1970. godine